

Kontorchefs Lønning, hvorfor det fornødne Ændringsforslag vil blive stillet til § 3. Flertallet skal dog nærmest af Billighedshensyn ikke gjøre nogen Indvending mod denne Bevilling.

9) E. b. Flertallet kan ligesaa lidt som forrige Aar følge Ministeriet i at forhøje Glidsatserne for Munderingsfagerne. Der haves formentlig ikke endnu tilstrækkelig Erfaring om virkelig de nu fra 1866 af gjældende Satser ere for lave. — Mindretallet derimod, slutter sig til Ministeriets Forslag, idet det antager, at den Erfaring, der er gjort, tilstrækkelig viser, at de nugældende Glidsatser ere for lave. Man maa lægge Mærke til, at Aar 1866 bleve disse Satser vilkaarlig nedsatte ikke ubetydeligt, uden at denne Nedsættelse støttedes paa nogen tidligere Erfaring, og at siden den Tid Veirovelsen er kommen i Gang. Mindretallet ser et rettere, end at Regtelsen af det større Beløb, der iaar forlanges til Munderingsfagers Vedligeholdelse, nødvendigvis maa have til Følge, at Beholdningerne gaa ned, hvilket maa anses for særdeles betænkeligt og maa medføre om kortere eller længere Tid en større extraordinær Udgift for atter at bringe dem op til deres normale Beløb.

10) F. b. og G. f. Udvalget har forlangt sig meddelt Indholdet af de Forhandlinger mellem Krigsministeriet og Viborg Kommune, der have foranlediget Sidstnævnte til at opføre et nyt Exerцерhus; endvidere har man udbedt sig en nærmere Begrundelse af den budgettede Veieudgift til Munderings- og Waabenkamre i Aalborg og Viborg. Ministeriet har herpaa under 13de November 1871 svaret Følgende: „

„Af Hensyn til, at Garniseringsforholdene i Viborg i mange Retninger vare behæftede med følelige Mangler, saa at det for Krigsbestyrelsen kunde blive en Nødvendighed, naar disse Mangler ikke bleve afhjulpne, at forlægge den dervedværende Garnison til en anden By, navnlig til Randers, bestemte Ministeriet sig i Slutningen af Aaret 1869 til at lade nedsætte en Kommission med det Hverv at undersøge, hvilken af de tvende nævnte Byer der maatte være at foretrække som Garnisonsby for den Styrke, som paa det nævnte Tidspunkt havde Garnison i Viborg, nemlig en Brigadestab og en Halvbrigade. Foruden at Kommissionen til den Ende skulde foretage den fornødne Undersøgelse af de lokale Forhold i begge de nævnte Byer, blev det tillige gjort den til Opgave, saafremt de respektive Byraad maatte fremsætte Tilbud om at træffe Foranstaltninger for at formindske Statskassens Udgifter eller til Gunst for Garniseringen, at tage saadanne Tilbud under nærmere Overveielse.

Følge den derefter af Kommissionen afgivne Beretning havde Byraadet i Viborg fremsat Tilbud, der i det Væsentlige gik ud paa Følgende:

- at opføre en særskilt Bygning til Waabenkamre, Munderingskamre m. m. (en saakaldt Depothbygning);
- at foretage den fornødne Udvidelse af det militære Sygehus;
- at opføre et Exerцерhus, der tillige kunde benyttes som Gymnastiklokale;
- at opføre en Kaserne for hele Detruststyrken, beregnet til 600 Mand, og indeholdende forskellige andre Lokaler;
- at tilvejebringe en Udvidelse af Exerцерpladsen.

Ministeriet maatte anse disse Tilbud for imødekommende, ligesom man ogsaa fandt, at de Betingelser med Hensyn til Godtgjørelsen for de paagældende Foranstaltninger, som bemeldte Byraad havde opstillet, i det Hele vare moderate. Da Syldestgjørelsen af disse Tilbud saaledes vilde fjerne de Bevæggrunde, som havde ledet Ministeriet til Tanken om muligvis at forlægge Garnisonen fra Viborg, og da man ikke uden tvingende Nødvendighed kunde ønske at berøve denne By de Fordele, den havde havt ved allerede i endel Aar at have været Garnisonsby, besluttede man, uagtet det isøvrigt ogsaa fra Randers Byraad var fremkommet